

БОРБА®

Водачъ на
Националнитѣ
легиони въ
България, 1932 г.

Председателъ на
Националния фронтъ
въ Америка, 1982 г.

Завърналъ се въ
Родината, 1997 г.

Никой нищо нѣма да направи за насъ.

Ние сами трѣбва да изградимъ
утрешна България.

Боже, пази България!

Моятъ заветъ

Като имамъ предвидъ сегашното положение въ България, нѣмаме никакво основание да смѣтаме, че така, както се развиватъ събитията, може да се очакватъ по-добри дни. Партизанството се вихри въ страната, то доминира живота ни, никаква надежда не може да имаме. Нѣщо ново трѣбва да се яви на политическата сцена и да се наложи. За да стане това, скѣтаниятъ по рождение въ душата и сърдцето на всѣки българинъ български националенъ духъ трѣбва да възкрѣстне и той да бѣде нашата сила, която ще ни води къмъ победа. Само тоя духъ може да сътвори велики победи и да напише новата ни история...

Въ България е нужно младитѣ хора да подемаатъ и създадатъ едно движение "За национално възраждане", както ние навремето създадохме Националнитѣ легиони. Това движение не бива да има контактъ съ която и да е отъ сегашнитѣ политически партии – ново нѣщо трѣбва да се създаде отъ апостоли, млади хора, обрели се на всѣотдайна служба на народъ и Родина.

На нашето време това бѣ по-лесно. Българската младежъ бѣше патриотично образована и възпитана. Комунизмътъ разруши всичко национално, поквари хората, преобърна ги въ немислещи индивиди, очакващи държавата-партия да имъ каже какво да правятъ и да имъ даде. Въпрѣки всичко обаче трѣбва да се явятъ апостоли, които да турятъ началото, да поведатъ.

Сегашната младежъ блуждае въ безпѣтица, обезвѣрена, отчаяна. Това движение трѣбва съ своитѣ ръководители и програма да върне вѣрбата имъ въ собственитѣ имъ сили. Вѣрбата, че тѣ могатъ. И наистина тѣ могатъ!

Програмата, която ще се издигне, трѣбва да е кратка, ясна, категорична, въ 40-50 пункта, изразени всѣки въ единъ-два, най-много три реда. Всѣки може да я прочете и да я разбере. Тамъ, въ програмата, трѣбва да се засегнатъ и поставятъ въпроси, които да решаватъ проблемитѣ на всѣки. Който я прочете, да намери въ единъ или другъ пунктъ решаване и на неговитѣ лични проблеми и да каже – това е моята програма.

Ония, които ще намѣрятъ сили непрекъснато да работятъ, да влизатъ въ контактъ с младитѣ хора и да правятъ възможното да ги привлекатъ и активизиратъ въ движението – едно таково движение не може да не бѣде посрещнато съ задоволство отъ нуждаещитѣ се въ България, да спечели симпатизанти и подкрепители. Половината отъ българскитѣ граждани не гласува, не защото не се интересува отъ сѣдбата на България, а защото хората се чувстватъ излъгани, използвани и забравени, но най-вече защото сж възмутени. Тия наши граждани сж потенциалнитѣ симпатизанти на движението и утрешнитѣ негови подкрепители. Движението трѣбва да се направи достояние на тѣхъ и въ него тѣ трѣбва да видятъ новото – това, което ще реши и тѣхнитѣ проблеми.

Повече отъ половинъ милионъ млади българи въ чужбина дирятъ препитание. Повечето отъ тѣхъ милеятъ за България, мечтаятъ да се върнатъ въ Родината. Движението трѣбва да стане популярно между тѣхъ. Тѣ непременно ще се отзоватъ и ще го подкрепятъ.

Не мога да повѣрвамъ, че комунизмътъ всецѣло така е покварилъ младитѣ българи, че нѣма да се намерятъ достойни между тѣхъ, които да турятъ началото.

Ако се работи всеотдайно, това ново движение не може да не се разрасне и тогава, когато ще има достатъчно сили, да се намеси въ политическия животъ, да ликвидира всичко покварено, корумпирано, престѣпно и да тури началото на изграждането на една утрешна национална България, въ която всѣки гражданинъ ще живѣе доволенъ и щастливъ – мечта, която днесъ всички имаме.

Не виждамъ другъ пѣтъ за спасението на България.

Това е **моятъ заветъ** къмъ младитѣ българи. Никой нѣма да направи нѣщо за насъ – ние сами трѣбва да изградимъ утрешна България.

И... ако това не се направи, онова, което ми остава да кажа, е:

Боже, пази България!

Февруари 2005 г.

Иванъ Дочевъ

